

ΕΦΕΤΕΙΟ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 88/2019)

24 Απριλίου, 2024

[ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ-ΜΕΣΣΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ-ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ,
Δ/ΣΤΕΣ]

ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Εφεσείουσα,

v.

- ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
- ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Εφεσίβλητων.

Η. Νικολαΐδου (κα), για Τ. Παπαδόπουλου & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε, για Εφεσείουσα.

*Δ. Καλλή, (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της
Δημοκρατίας, για Εφεσίβλητους.*

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ-ΜΕΣΣΙΟΥ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Δικαστή Δ. Λυσάνδρου.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ, Δ.: Μετά από καταγγελία, η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού (εφεξής «η ΕΠΑ»), η οποία είναι ενώπιόν μας η Εφεσίβλητη και πρωτόδικα η Καθ' ης η Αίτηση, αποφάσισε την 10.12.2012, αφενός, ότι η Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (εφεξής «η ΑΤΗΚ»), η οποία είναι ενώπιόν μας η Εφεσείουσα και πρωτόδικα η Αιτήτρια, παρέβη με συγκεκριμένες ενέργειές της το *Άρθρο 6(1)(α) των περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμων* (εφεξής «ο Νόμος 13(1) του 2008») και, αφετέρου, να επιβάλει στην ΑΤΗΚ διοικητικό πρόστιμο ύψους 2.150.680 ευρώ.

Η ΑΤΗΚ προσέβαλε την άνω απόφαση διά της **Προσφυγής Αρ. 256/2013**.

Στις 27.1.2014, η ΕΠΑ αποφάσισε να ανακαλέσει την απόφασή της ημερ. 10.12.2012, με το σκεπτικό ότι ήταν παράνομη η προπαρασκευαστική αυτής απόφαση ημερ. 19.1.2012 με την οποία είχε αποφασίσει τη διεξαγωγή προπαρασκευαστικής έρευνας από την Υπηρεσία της σε σχέση με τη συναφή καταγγελία κατά της ΑΤΗΚ, και ενημέρωσε συναφώς την ΑΤΗΚ με επιστολή της ημερ. 3.2.2014.

Ταυτόχρονα, η ΕΠΑ αποφάσισε να δώσει οδηγίες στην Υπηρεσία της για εξ υπαρχής εξέταση της καταγγελίας κατά της ΑΤΗΚ.

Η ΕΠΑ έλαβε την ανακλητική της απόφαση ημερ. 27.1.2014 υιοθετώντας το σκεπτικό γνωμάτευσης ημερ. 16.1.2014 του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, κατά το οποίο η ΕΠΑ ήταν υπό παράνομη συγκρότηση μεταξύ της 20.12.2011 (ημερομηνία κατά την οποία το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε να διορίσει νέα Πρόεδρο και νέα έτερα μέλη της ΕΠΑ) και της 27.1.2012 (ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση ημερ. 20.12.2011 του Υπουργικού Συμβουλίου δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα), με αποτέλεσμα να μαινόνται με παρανομία οι αποφάσεις τις οποίες έλαβε η ΕΠΑ σε αυτό το διάστημα.

Με νέα του γνωμάτευση ημερ. 14.2.2014, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας αναθεώρησε τη νομική του άποψη, τοποθετούμενος πλέον ότι η μη δημοσίευση των ως άνω διορισμών δεν συνιστούσε παράβαση ουσιώδους τύπου και, συνεπώς, δεν καθιστούσε παράνομες τις αποφάσεις τις οποίες η ΕΠΑ έλαβε μεταξύ 20.12.2011 και 27.1.2012, διότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των διορισμών του Προέδρου και των έτερων μελών της ΕΠΑ δεν συνιστούσε προϋπόθεση για την τελειώσή τους. Βάσει της νέας του νομικής τοποθέτησης, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας συμβούλευσε την ΕΠΑ να αναβιώσει τις ανακληθείσες αποφάσεις της (στις οποίες περιλαμβανόταν η απόφασή της ημερ. 10.12.2012), με ανάκληση των ανακλητικών τους πράξεων (στις οποίες εξυπακούεται ότι περιλαμβανόταν η απόφαση ημερ. 27.1.2014 της ΕΠΑ, περί της ανάκλησης της απόφασής της ημερ. 10.12.2012).

Η ΕΠΑ ακολούθησε τη νέα γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αποφασίζοντας στις 26.2.2014 να ανακαλέσει την ανακλητική της απόφαση ημερ. 27.1.2014, με αποτέλεσμα την αναβίωση της απόφασής της ημερ. 10.12.2012, ενημερώνοντας συναφώς την ΑΤΗΚ με επιστολή της ημερ. 28.2.2014.

Ενόψει των άνω εξελίξεων, η ΑΤΗΚ ζήτησε από το (τότε εκδικάζον την **Προσφυγή Αρ. 256/2013**) Ανώτατο Δικαστήριο να τοποθετηθεί προδικαστικά για το πώς επηρεάζεται η τύχη αυτής της Προσφυγής· το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε (με ενδιάμεση του απόφαση ημερ. 22.12.2015) ότι η απόφαση ημερ. 26.2.2014 τεκμαίρεται νόμιμη και αναβίωσε την απόφαση ημερ. 10.12.2012 η οποία συνεπώς ευρίσκεται σε ισχύ, με αποτέλεσμα η άνω Προσφυγή να πρέπει να προχωρήσει προς εκδίκαση και ότι, αν η αναβιωτική απόφαση ημερ. 26.2.2014 ακυρωθεί στο πλαίσιο της **Προσφυγής Αρ. 487/2014** (την οποία η ΑΤΗΚ καταχώρησε εναντίον της νομιμότητάς της), τότε και μόνο η αναβιώσασα απόφαση ημερ. 10.12.2012 θα έπαυε να ισχύει.

Η εκδίκαση της **Προσφυγής Αρ. 256/2013** κατά της αναβιώσασας απόφασης ημερ. 10.12.2012 της ΕΠΑ ολοκληρώθηκε με την απόφαση ημερ. 22.12.2016 του Διοικητικού Δικαστηρίου, διά της οποίας η Προσφυγή πέτυχε μερικώς, ακυρώνοντας (ως παράνομο) μέρος της αναβιώσασας απόφασης. Η εν λόγω δικαστική απόφαση συνιστά το αντικείμενο των συνεκδικαζόμενων **Εφέσεων κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 6/2017 και 8/2017** οι οποίες

εκκρεμούν ενώπιον του Ανώτατου Συνταγματικού Δικαστηρίου (υπό τη μεταβατική του δικαιοδοσία ως δευτεροβάθμιο Εφετείο) προς εκδίκαση.

Με την εφεσιβαλλόμενη απόφασή του ημερ. 10.4.2019, το Διοικητικό Δικαστήριο απέρριψε την **Προσφυγή Αρ. 487/2014** της ΑΤΗΚ κατά της νομιμότητας της αναβιωτικής απόφασης ημερ. 26.2.2014 της ΕΠΑ, εξ ου και η ενώπιόν μας έφεση, η οποία, μετά από δήλωση της Εφεσείουσας κατά την ενώπιόν μας ακρόαση, διατηρείται σε σχέση με τον πρώτο, δεύτερο, τέταρτο και έκτο λόγο έφεσης.

Αυτεπάγγελτη εξέταση του παραδεκτού της έφεσης:

Καταρχάς, θα μας απασχολήσει το έννομο συμφέρον της ΑΤΗΚ το οποίο είναι θέμα δικαιοδοτικό (*Κρασίδου ν. Δημοκρατίας, (2017) 3 Α.Α.Δ. 571*) και, συνεπώς, δημόσιας τάξεως, οπότε δυνάμεθα να το εξετάσουμε αυτεπάγγελα (*Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 46/2019 SATEMCO LTD κ.α. ν. Υπουργού Εσωτερικών ως Κηδεμόνα Τουρκοκυπριακών Περιουσιών, απόφαση ημερ. 6.11.2023*).

Κατά την ελληνική νομολογία (**Συμβούλιο της Επικράτειας Αρ. 1712/1949**), η προσβαλλόμενη αναβιωτική απόφαση ημερ. 26.2.2014 συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία επάγει -αυτή καθ' αυτή- επιβλαβή (εν προκειμένω, για την ΑΤΗΚ) αποτελέσματα, διότι αναβιώνει δυσμενή

για αυτήν πράξη, οπότε συμφωνούμε με την πρωτόδικη κρίση περί της ύπαρξης του απαιτούμενου εννόμου συμφέροντος από πλευράς της ΑΤΗΚ για προώθηση της ενώπιόν μας υπόθεσης. Σε αυτό το συμπέρασμα συντείνει και η πρόσφατη ημεδαπή νομολογία (*Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 39/2016 SALAMIS SHIPPING SERVICES LTD v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 28.6.2023· Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 30/2018 SALAMIS SHIPPING SERVICES LTD v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 9.2.2024*) κατά την οποία η ανάκληση της ανάκλησης συνιστά διακριτή εκτελεστή διοικητική πράξη, αυτοτελώς προσβαλλόμενη.

Λόγοι Έφεσης:

Με τον πρώτο λόγο έφεσης, η ΑΤΗΚ προβάλλει ότι η ΕΠΑ παράνομα δεν της χορήγησε δικαίωμα ακρόασης, πριν λάβει την προσβαλλόμενη αναβιωτική απόφαση ημερ. 26.2.2014.

Κρίνουμε ότι ο ως άνω λόγος έφεσης είναι αβάσιμος και τον απορρίπτουμε, για τους εξής λόγους:

Στην *Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου v. Κέττηρου, (2007) 3 Α.Α.Δ. 555*, η Πλήρης Ολομέλεια αποφάσισε ότι το δικαίωμα ακρόασης προηγείται της λήψης διοικητικής απόφασης που είναι δυσμενούς φύσης (εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη αναβιωτική απόφαση ημερ. 26.2.2014 είναι δυσμενής για την ΑΤΗΚ εξ ου και έχει έννομο συμφέρον να την προσβάλει). Πλην όμως, αυτό το δικαίωμα δέον να χορηγείται όταν η Διοίκηση προτίθεται να εκδώσει δυσμενούς φύσης απόφαση

βάσει της υποκειμενικής συμπεριφοράς του επηρεαζόμενου (*Αρτοποιείο Άντρος Θεοδώρου Ατδ ν. Δημοκρατίας, (2009) 3 Α.Α.Δ. 577*), και όχι όταν -όπως εν προκειμένω- ανακαλείται παράνομη πράξη προς αποκατάσταση της νομιμότητας (*Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 107/2020 KUZICHAVA κ.α. ν. Ιατρικού Συμβουλίου Κύπρου, απόφαση ημερ. 1.2.2022*), η οποία αποκατάσταση υπέχει και το στοιχείο του επείγοντος ως θέμα αρχής.

Εν προκειμένω, η ΕΠΑ δεν υποχρεούτο να παράσχει στην ΑΤΗΚ δικαίωμα ακρόασης πριν λάβει την προσβαλλόμενη αναβιωτική απόφαση ημερ. 26.2.2014, διότι η τελευταία συνιστούσε θεραπεία της νομικής πλάνης υπό την οποία η ΕΠΑ τελούσε ως προς τη σύνθεσή της, όταν εξέδιδε την απόφαση ημερ. 27.1.2014 και, κατ' επέκταση, αποσκοπούσε σε αποκατάσταση της νομιμότητας, θέμα για το οποίο η ΑΤΗΚ δεν είχε δικαίωμα παρέμβασης (*Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 30/2018 SALAMIS SHIPPING SERVICES LTD ν. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 9.2.2024 Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 38/2018 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 5.4.2024*).

Ως προς τον δεύτερο λόγο έφεσης, κατά τον οποίο το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε αιτιολογημένη την προσβαλλόμενη διοικητική απόφαση, τον κρίνουμε αβάσιμο και τον απορρίπτουμε, για τους εξής λόγους:

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν θα εξετάσει επί της ουσίας του τον (περί αναιτιολόγητου της επίδικης απόφασης) λόγο ακύρωσης, οπότε δεν ευσταθεί η τοποθέτηση της ΑΤΗΚ περί του ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο «έκρινε» εσφαλμένα την επίδικη απόφαση ως αιτιολογημένη· συνεπώς, αλυσιτελώς εφεσιβάλλει κατά της πρωτόδικης «κρίσης» ως προς το επαρκές της αιτιολογίας (*Πολιτική Έφεση Αρ. 219/2016 Φόρου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, απόφαση ημερ. 10.1.2024*).

Εν πάση περιπτώσει, το πρακτικό ημερ. 26.2.2014 της συνεδρίας της ΕΠΑ παραθέτει με σαφήνεια την αιτιολογία της προσβαλλόμενης διοικητικής απόφασης, η οποία αιτιολογία συνίσταται στην εκ της ΕΠΑ υιοθέτηση της νέας γνωμάτευσης ημερ. 14.2.2014 του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως προς το νόμιμο της συγκρότησης της ΕΠΑ προ της δημοσίευσης των διορισμών των μελών της στην Επίσημη Εφημερίδα, η οποία αιτιολογία επαναλήφθηκε στην ενημερωτική επιστολή ημερ. 28.2.2014 της ΕΠΑ προς την ΑΤΗΚ.

Εξυπακούεται ότι η ΕΠΑ δικαιούται να υιοθετεί τη νομική συμβουλή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως νομικού της συμβούλου, χωρίς αυτό το γεγονός να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η γνωμάτευση του τελευταίου συνιστά δεσμευτική επιταγή. Η ΕΠΑ είχε κάθε δικαίωμα να ακολουθήσει τη γνωμάτευση και αιτιολόγησε με επάρκεια την ως προς τούτο απόφασή της (*Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 30/2018 SALAMIS SHIPPING SERVICES LTD ν. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 9.2.2024*), αυτή δε η πρακτική ουδόλως συνιστά αδόκιμο «rubberstamping», ως διατείνεται η ΑΤΗΚ.

Το κατά πόσο η εκ της ΕΠΑ υιοθετούμενη νομική θέση, η οποία συνιστά την αιτιολογία της επίδικης απόφασης, είναι εσφαλμένη ή όχι, είναι ζήτημα άσχετο με τον δεύτερο λόγο έφεσης, αφού ο τελευταίος προβάλλει το ανύπαρκτο της αιτιολογίας, και όχι το εσφαλμένο της.

Ως προς τον τέταρτο λόγο έφεσης, με τον οποίο η ΑΤΗΚ καταλογίζει στο πρωτόδικο Δικαστήριο σφάλμα διότι το τελευταίο έκρινε ως παράνομη την ανακλητική απόφαση ημερ. 27.1.2014 (η οποία ανακλήθηκε διά της προσβαλλόμενης απόφασης), τον κρίνουμε αβάσιμο και τον απορρίπτουμε, για τους εξής λόγους:

Υιοθετώντας το σκεπτικό άλλης συναφούς απόφασης του ίδιου Δικαστηρίου, ο πρωτόδικος Δικαστής στην ουσία έκρινε πως η ανακλητική απόφαση ημερ. 27.1.2014 λήφθηκε από την ΕΠΑ (στη βάση της πρώτης γνωμάτευσης ημερ. 16.1.2014 του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, την οποία εν συνεχεία ο τελευταίος αναθεώρησε, εμμέσως πλην σαφώς αναγνωρίζοντας την ως εσφαλμένη) υπό νομική πλάνη ως προς την συγκρότησή της, θεωρώντας την ως παράνομη ενώ κατ' ακρίβεια δεν ήταν.

Συγκεκριμένα, κατά το πρωτόδικο σκεπτικό, η νομική πλάνη υπό την οποία η ΕΠΑ έλαβε την ανακλητική της απόφαση ημερ. 27.1.2014 καθιστούσε αυτή την απόφαση παράνομη, με αποτέλεσμα η ΕΠΑ να δικαιούται να την ανακαλέσει διά της προσβαλλόμενης απόφασης ημερ. 26.2.2014 στη βάση του *Άρθρου 54 των περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου*

Νόμων, οπότε η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστούσε (συντελούμενη σε εύλογο χρόνο και, άρα, νόμιμη) ανάκληση παράνομης πράξης.

Σε σύμφωνη γνώμη με το πρωτόδικο σκεπτικό, κρίνουμε ότι-

(α) βάσει της αυθεντικής ερμηνείας που δόθηκε στην *ANTENNA LIMITEΔ v. Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου (Αρ. 2), (2013) 3 Α.Α.Δ. 738* αναφορικά με το *Άρθρο 57.4 του Συντάγματος*, η δημοσίευση του διορισμού της Προέδρου και των έτερων μελών της ΕΠΑ δεν συνιστά συστατικό στοιχείο αυτών των διορισμών (*Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 38/2018 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 5.4.2024*), οπότε η ανακλητική απόφαση ημερ. 27.1.2014 ήταν παράνομη διότι λήφθηκε από την ΕΠΑ υπό πλάνη περί το νόμο, ήτοι ακολουθώντας εσφαλμένη (και μετέπειτα αναθεωρημένη) γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας περί του αντιθέτου.

(β) η προσβαλλόμενη ανάκληση της ανάκλησης, ήτοι η αναβιωτική απόφαση ημερ. 26.2.2014 ήταν νόμιμη, συνιστώντας εντός εύλογου χρόνου ανάκληση παράνομης πράξης (*Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 30/2018 SALAMIS SHIPPING SERVICES LTD v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 9.2.2024*).

Ως προς τον έκτο λόγο έφεσης, περί ανεπαρκούς έρευνας σε σχέση με τη νομιμότητα της συγκρότησης της ΕΠΑ, τον κρίνουμε αβάσιμο και τον απορρίπτουμε, για τους εξής λόγους:

Η ΕΠΑ έλαβε την προσβαλλόμενη αναβιωτική απόφαση ημερ. 26.2.2014 στη βάση της δεύτερης γνωμάτευσης ημερ. 14.2.2014 του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, ο οποίος είναι ο νομικός της σύμβουλος. Δεδομένου ότι η έρευνα την οποία αφορά ο έκτος λόγος έφεσης είναι επί νομικού θέματος, ήταν επιτρεπτό για την ΕΠΑ να υιοθετήσει τη νομική έρευνα και συμβουλή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, ως του νομικού της συμβούλου, αυτή δε η ενέργειά της συνιστούσε επαρκή έρευνα από πλευράς της ως προς το υπό διερεύνηση νομικό ζήτημα .

Όσον αφορά τον επιμέρους ισχυρισμό περί άνισης μεταχείρισης, επειδή ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας συμβούλευσε την ΕΠΑ (διά της δεύτερης του γνωμάτευσης ημερ. 14.2.2014) σε άλλη περίπτωση να μην προβεί σε ανάκληση της ανάκλησης, κρίνουμε ότι είναι αβάσιμος διότι δεν εγείρεται στην πρωτόδικη αίτηση ακύρωσης και, συνεπώς, είναι δικονομικά απαράδεκτος (*Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 71/2016 ΖΥΜΠΗΛΟΣ κ.α. ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου, απόφαση ημερ. 26.7.2023· Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 38/2018 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., απόφαση ημερ. 5.4.2024*).

Καταληκτική κρίση του Δικαστηρίου:

Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Επικυρώνεται η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης ημερ. 26.2.2014 της ΕΠΑ και επιβεβαιώνεται η ορθότητα της εφεσιβαλλόμενης

απόφασης (περιλαμβανομένης της διαταγής για έξοδα) ημερ. 10.4.2019 επί της **Προφυγής Αρ. 487/2014**.

Επιδικάζεται το ποσό των 3000 ευρώ, ως κατ' έφεση συνολικά έξοδα, κατά της Εφεσείουσας και υπέρ των Εφεσίβλητων.

Σ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ - ΜΕΣΣΙΟΥ, Δ.

Α. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ - ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ, Δ.

Δ. ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ, Δ.